

כּמֵרָאָה הַבְּזֶק, לְבִשָׁר לְיִשְׂרָאֵל, וּבְאוֹתוֹ זְמַן הִלְלוּ אֶת יְהוָה מִן הָאָרֶץ תְּנִינִים וְכָל תְּהוֹמוֹת וּגּוֹמֵר, כָּלֶם לְמַעַלָּה וּלְמַטָּה, מֵה שְׁנִבְרָא עַד הִתְּוֹשׁ הַקָּטָן, כָּלֶם מִשְׁבָּחִים אוֹתוֹ, כִּי מְלֵאָה הָאָרֶץ דְּעָה אֶת יְהוָה כְּמִים לַיָּם מְכַסִּים. בְּאוֹתוֹ זְמַן יִתְקַיֵּם הַכְּתוּב, כִּי אֲז אֶהְפֹּךְ אֶל עַמִּים שְׂפָה בְרוּרָה לְקַרְא כָּלֶם בְּשֵׁם יְהוָה וּגּוֹמֵר.

בְּאוֹתוֹ זְמַן נִבְנְה בֵּית הַשְּׁכִינָה, שְׁהִיא בֵּית הַבְּחִירָה, עַל יַד הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, שְׁנֹאֲמַר בַּהּ וְאֲנִי אֶהְיֶה לָּהּ נֶאֱמַר יְהוָה חוֹמַת אֵשׁ סָבִיב, וְאֲנִי אֶבְנֶה אוֹתָן אֲבָנִים טוֹבוֹת שְׁנִבְנֶה מִמֶּנֶּה. זְהוּ שְׁכִתּוּב וְאֶבְנֶה גַם אֲנִכִּי מִמֶּנֶּה, נְטִיעוֹת קְדוּשׁוֹת, זְהוּ שְׁכִתּוּב נֶצֶר מְטַעֵי מַעֲשֵׂה יְדֵי הַתְּפָאֵר. וּבְנִין בֵּית הַמְּקֻדָּשׁ יִהְיֶה בְּנוֵי מְכַסֶּף וְזָבַח וְאֲבָנִים יְקָרוֹת, וְתִהְיֶה מְרַקְמַת מְכַל צִיּוֹר שֶׁל מַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית, וְעֲלִיָּה מְאִירָה יְרוּשָׁלַיִם שֶׁל מַעֲלָה, לְמַעַלָּה מְרַקְמַת מְכַל מִינֵי גִּזְיִים שֶׁל אֹר, וְסוּד הַדְּבָר - יְרוּשָׁלַם הַבְּנוּיָה כְּעִיר שְׁחִבְרָה לָּהּ יַחְדוֹ, לְהֵאִיר עַל גְּבוּ.

בְּאוֹתוֹ זְמַן יִתְקַיֵּם בְּיִשְׂרָאֵל לֹא יָבֹא עוֹד שְׁמִשָׁף וִירְחָף לֹא יֵאָסֵף וּגּוֹמֵר, וּמִתְעוֹרֵר שִׁיר הַשִּׁירִים בְּעוֹלָם, וּמִדְּלִיק אֹר עַל זֵית וְנֵר, שְׂיִשְׂרָאֵל הֵם פְּתִילָה, הַתּוֹרָה שְׁמֵן, וְהַשְּׁכִינָה נֵר, זְהוּ שְׁכִתּוּב בְּהִלּוּ נֵרוֹ עָלֵי רֹאשִׁי. בְּאוֹתוֹ זְמַן נֹאֲמַר בְּשְׁכִינָה וְחִלְצָה נַעֲלוּ, נַעֲלוּ שֶׁל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, לְקַיֵּם בּוֹ שֶׁל נַעֲלִיךְ, וּמִתְיַחַד עִם הַשְּׁכִינָה שְׁלוֹ, שְׁנֹקְרַאת חִלְצָה, וְהוּא חֲלוּץ הַנַּעֲל, וְלֹא צְרִיכִים לְהַתְּחַבֵּר בְּדֶרֶךְ יְבוּס לְעוֹלָם, שְׁנֹאֲמַר בַּהּ וְזֹאת לְפָנִים בְּיִשְׂרָאֵל וּגּוֹמֵר, שְׁלַף אִישׁ נַעֲלוּ וְנָתַן

הוּא דְכָתִיב (יחזקאל א יד) וְהַחִיּוֹת רָצוּא וְשׁוֹב כְּמֵרָאָה הַבְּזֶק, לְבִשָׁרָא לְיִשְׂרָאֵל, וּבַהּ הוּא זְמַנָּא הִלְלוּ אֶת יְהוָה מִן הָאָרֶץ תְּנִינִים וְכָל תְּהוֹמוֹת וּגּוֹמֵר (תהלים קמח ז), כְּלָהּ לְעִילָא וּלְתַתָּא מֵה דְאַתְבְּרִי עַד יְתוּשׁ זְעִירָא, כְּלָהּ מִשְׁבָּחִין לִיה, כִּי מְלֵאָה הָאָרֶץ דְּעָה אֶת יְהוָה כְּמִים לַיָּם מְכַסִּים (ישעיה יא ט), בַּהּ הוּא זְמַנָּא יִתְקַיֵּם קְרָא, (צפניה ג ט) כִּי אֲז אֶהְפֹּךְ אֶל עַמִּים שְׂפָה בְרוּרָה לְקַרְא כָּלֶם בְּשֵׁם יְהוָה וּגּוֹמֵר.

בַּהּ הוּא זְמַנָּא אֲתַבְּנִי בֵּיתָא דְשְׁכִינְתָא דְאִיהִי בֵּית הַבְּחִירָה עַל יַד דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, דְאַתְמַר בַּהּ (זכריה ב ט) וְאֲנִי אֶהְיֶה לָּהּ נֶאֱמַר יְהוָה חוֹמַת אֵשׁ סָבִיב, וְאֲנִי אֶבְנֶה אִינוּן אֲבָנִין טְבִינ דְאַתְבְּנִי מִינָהּ, הִדָּא הוּא דְכָתִיב (בראשית ל א) וְאֶבְנֶה גַם אֲנִכִּי מִמֶּנֶּה, נְטִיעִין קְדִישִׁין, הִדָּא הוּא דְכָתִיב (ישעיה ס כא) נֶצֶר מְטַעֵי מַעֲשֵׂה יְדֵי לְהַתְּפָאֵר, וּבְנִינָא דְבִי מְקֻדְשָׁא תְּהֵא בְּנוּיָה מְכַסֶּפָא וְדַהֲבָא וְאֲבָנִין יְקִירִין, וְתְּהֵא מְרַקְמָא מְכַל צִיּוֹרָא דְעוּבְדָא דְבְּרֵאשִׁית, וְעֲלָה נְהָרָא יְרוּשָׁלַם דְּלְעִילָא, לְעִילָא מְרַקְמָא מְכַל מִינֵי גִּזְיִין דְּנְהוּרָא, וְרָזָא דְמִלָּה יְרוּשָׁלַם הַבְּנוּיָה כְּעִיר שְׁחִבְרָה לָּהּ יַחְדוֹ (תהלים קכב ג), דְאַנְהָרָא עַל גְּבוּ.

בַּהּ הוּא זְמַנָּא אֲתַקְיִים בְּיִשְׂרָאֵל (ישעיה ס כ) לֹא יָבֹא עוֹד שְׁמִשָׁף, וִירְחָף לֹא יֵאָסֵף וּגּוֹמֵר, וְאַתְעַר שִׁיר הַשִּׁירִים בְּעֵלְמָא, וְאַדְלִיק נְהוּרָא עַל זֵיתָא וּשְׂרָגָא, דְיִשְׂרָאֵל אִינוּן פְּתִילָה, אֹרִייתָא מְשָׁחָא, שְׁכִינְתָא שְׂרָגָא, הִדָּא הוּא דְכָתִיב (איוב כט ג) בְּהִלּוּ נֵרוֹ עָלֵי רֹאשִׁי, בַּהּ הוּא זְמַנָּא אֲתַמַּר בְּשְׁכִינְתָא, וְחִלְצָה נַעֲלוּ (דברים כח ט), נַעֲלוּ דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, לְקַיֵּים בִּיה שֶׁל נַעֲלִיךְ (שמות ג ה), וְאַתְיַיְחַד בְּשְׁכִינְתִּיהּ, דְאַתְקִירָאת חִלְצָה, וְאִיהוּ חֲלוּץ הַנַּעֲל, וְלֹא צְרִיכִין לְאַתְחַבְּרָא

בְּשְׁכִינְתִּיהּ, דְאַתְקִירָאת חִלְצָה, וְאִיהוּ חֲלוּץ הַנַּעֲל, וְלֹא צְרִיכִין לְאַתְחַבְּרָא

לרעהו. מה זה נעלו, זה כנו"י?
אותו שנאמר בו גן נעול, נפתח
אותו נעול המפתח, משום
שלפתח חטאת רבץ, נעבר אותו
חטאת ונפתח השער, זהו שכתוב
זה השער ליהו"ה, ויראו שם
שכינה, שנאמר בה וזאת לפני
בישראל.

דבר אחר, וזאת לפני בישראל,
על הגאולה ועל התמורה. על
הגאולה - זו שכינה העליונה, ה'
העליונה, ועל התמורה - זו
שכינה התחתונה, שהיא תמורה
באותו שנאמר בו אל תמירני בו,
והם ה"ה, וזאת זה בן וכת,
ישראל זה אב, ומשום זה למטה
הוא תמורות האותיות יהו"ה
באדנ"י, אבל לעולם הבא אין
תמורה, כמו שבארנו בעלי
המשנה, לא כשאני נכתב אני
נקרא, בעולם הזה נכתב ביהו"ה
ונקרא באדנ"י, ובעולם הבא
נכתב ביהו"ה ונקרא ביהו"ה.
ועוד שלף איש נעלו, זהו הגוף,
שהיא אשה, הפלי שלו, וזה
מטרו"ן, ונתן לרעהו,
שלפעמים נמצא בו העמוד
האמצעי, ולפעמים צדיק,
ולפעמים השכינה העליונה היא
תעודה בו, ולפעמים השכינה
התחתונה היא תמורה בו, וזהו
גן נעול, ובו מעין חתום, שהיא
שכינה, י' פלולה מעשר ספירות,
" מן מיטרו"ן.

כר הספירות פועלות בעולם
השפל הזה, ובו יבום וחליצה
וגט פטורין, וכל האותיות בו, הן
תמורות, כמו מצפ"ן, והוא
נעילת חגין וזמנים וימים טובים,
נעילת דלת בפני לווים, ביום
הפטורים שהוא העולם הבא, לא
נקרא יהו"ה באדנ"י שהוא דין,

לא אתקרי יהו"ה באדנ"י

בארה יבום לעולם, דאתמר בה (רות ד ז) וזאת
לפנים בישראל וגומר, שלף איש נעלו ונתן
לרעהו, מאי נעלו דא כנו"י, ההוא דאתמר
ביה (שיר ד יב) גן נעול, אתפתח ההוא נעול
מפתחא, בגין דלפתח חטאת רובץ (בראשית ד ז),
אתעבר ההוא חטאת ואתפתח תרעא, הדא
הוא דכתיב (תהלים קיח כ) זה השער ליהו"ה,
ויחזון תמן שכינתא, דאתמר בה וזאת לפני
בישראל.

דבר אחר וזאת לפני בישראל על הגאולה
ועל התמורה, על הגאולה דא שכינתא
עלאה ה' עלאה, ועל התמורה דא שכינתא (ד)
טא ו"א) תתאה, דאיהי תמורה בההוא דאתמר
ביה אל תמירני בו, ואינון ה"ה, וזאת דא בן
ובת, ישראל דא אב, ובגין דא לתתא איהו
תמורות אתון יהו"ה באדנ"י, אבל לעלמא
דאתי לית תמורה, כמה דאוקמוהו מארי
מתניתין לא כשאני נכתב אני נקרא, בעולם
הזה נכתב ביהו"ה ונקרא באדנ"י, ובעולם
הבא נכתב ביהו"ה ונקרא ביהו"ה.

ועוד שלף איש נעלו, דא גופא דאיהי אתתא
פלי דיליה, ודא מטרו"ן, ונתן לרעהו,
דלזמנין אשתפח ביה עמודא דאמצעיתא,
ולזמנין צדיק, ולזמנין שכינתא עלאה איהי
תעודה ביה, ולזמנין שכינתא תתאה היא
תמורה ביה, ודא איהו גן נעול, וביה מעין
חתום, דאיהי שכינתא, י' פלילא מעשר
ספירן, י' מן מיטרו"ן.

כר ספירן פועלים ביה בהאי עלמא שפלה,
וביה יבום וחליצה וגט פטורין, וכל
אתון ביה אינון תמורת, כגון מצפ"ן, ואיהו
נעילת חגין וזמנין ויומין טבין, נעילת דלת
בפני לווין, ביום הפטורים דאיהי עלמא דאתי,